

Maria en Elisabet

Een nieuw begin van vrede

Elisabet woonde in de bergen. Ze was getrouwd met Zacharias en ze hadden geen kinderen. Dat vonden ze heel erg. De jaren gingen voorbij. Elisabet werd te oud om nog een kind te kunnen krijgen. Toen beloofde God aan Zacharias een zoon, die Johannes zou heten. En inderdaad, na een tijdje werd Elisabet zwanger. Ze was heel blij en ze zei: 'Dit heeft God voor mij gedaan!' Maria was de nicht van Elisabet. Zij was nog een jonge vrouw. Ze woonde bij haar ouders in het dorpje Nazaret. Ze wist al dat Jozef haar man zou worden, maar ze waren nog niet getrouwd. Maria droomde van een goede toekomst voor haarzelf en voor haar volk. Want het was een moeilijke tijd. De Romeinse keizer was de baas. Hij had al heel veel landen veroverd en wilde er nog meer. De mensen moesten allemaal doen wat de keizer wilde. De keizer wilde ook veel geld hebben. Daar kocht hij paarden en wagens en speren van. En hij liet mooie paleizen bouwen

in de landen die hij veroverd had. De keizer wees iemand aan die koning over het land mocht zijn. Die ging dan in het paleis wonen.

De gewone mensen waren arm. Ze hadden niets te vertellen. 'Hadden we maar een eigen koning,' zeiden ze tegen elkaar. 'Eentje die niet de baas speelt, maar eentje die een herder is, net als koning David lang geleden.'

Veel mensen geloofden niet meer dat het ooit nog anders zou worden. Ze hadden de moed opgegeven. Maria niet. Zij bleef hopen en verwachten dat er een nieuw begin van vrede zou komen. Zij geloofde dat God het volk zou helpen.

Op een dag was Maria aan het werk in haar huis in het dorpje. Ze had water gehaald bij de put, en zette de kan neer.

Toen kwam er een engel bij haar. Het was de engel Gabriël. Hij zei: 'Wees blij, Maria. Gezegend ben je, want God is met jou.' Maria schrok.

'Wees maar niet bang, Maria,' zei de engel. 'God

ziet je graag. Je zult een zoon krijgen die je de naam Jezus moet geven. Hij zal groot zijn en Zoon van God genoemd worden. Hij zal voor altijd koning zijn.'

'Hoe kan dat allemaal gebeuren?' vroeg Maria. 'Jozef en ik, we zijn nog niet getrouwd.'

'De Geest van God zal over je komen,' zei de engel. 'Daarom zal jouw kind heilig genoemd worden, Zoon van God. Ook Elisabet zal een zoon krijgen. Want voor God is niets onmogelijk.'

Toen zei Maria vanuit het diepst van haar hart: 'Ja. Laat het zó gebeuren.'

Daarna ging Maria op reis naar de bergen. Ze ging op bezoek bij Elisabet. Maria kwam het huis binnen en begroette Elisabet.

Zodra Elisabet de klank van de stem van Maria hoorde, maakte het kind in haar buik een sprongetje. Elisabet werd helemaal vervuld van de Geest van God en riep uit: 'Gezegend ben jij, Maria! Gezegend ben jij en gezegend is het kind in je buik. Ik ben zo blij dat je bent gekomen! Want jij verwacht wat helemaal niemand meer durft te hopen. Gelukkig ben jij, omdat je gelooft.'

Maria was zo blij dat ze een lied zong. Een lied over God die doet wat hij belooft. Ze bleef nog drie maanden bij Elisabet en ging toen terug naar huis.

Lucas 1,5-55

Maria's lied

*Feest, groot feest bij mij van binnen.
Heel mijn hart viert feest in mij
en zingt het uit dat God zo groot is,
want Hij maakt ons steeds weer vrij.*

*Niemand anders die zo groot is,
daarom blijft mijn ziel maar zingen
voor die Ene, die ons uitkiest,
en doet machtig mooie dingen!*

*Groot is God en goed, en heilig
is zijn naam: IK-ZAL-ER-ZIJN.
Altijd is God er geweest
altijd zal God er zó zijn.*

*Wie de macht heeft en wie rijk is
stoot Hij van zijn hoge troon
maar wie arm en zonder hoop is
draagt voortaan de mooiste kroon.*

*Rijken staan met lege handen,
armen krijgen juist volop.
En ons volk, zo kromgebogen
mag weer helemaal rechtop.*

*Zingen wil ik voor die God,
van liefde, vrijheid, brood en recht.
God zal ons nooit laten vallen
en doet altijd wat Hij zegt.*